

BIBLICKÉ ÚKOLY

3. čtvrtletí 1966

SNAHY A BLUDY NEPŘÍTELE
SPASENÍ

ÚVOD

V tomto čtvrtletí budeme studovat o tom, jak se ďábel, nepřítel spasení, již od počátku světa snažil zastřít nebo převrátit důležité spásitelné pravdy. Chce namluvit lidem, že není důležité konat vůli Boží. Snaží se přesvědčit i členy církve, že některé nauky Písma nejsou důležité a že za určitých okolností lze neposlušnost omluvit.

První část úkolů nás učí o důležitosti poslušnosti a o falešných důvodech, které neposlušnost omlouvají. Další úkoly pojednávají o svodech nepřítel spasení, aby lidé ignorovali a zavrhli životně důležité pravdy, které jsou potřebné ke spasení.

Zaslíbení poslušným

Zlatý verš: Iz. 1, 19.

Cílem tohoto úkolu je ukázat, že víra a poslušnost byly v plánu Božím vždy úzce spjaty. Bude nám to objasněno v životě Pána Ježíše a v životě Abraháma.

KRISTUS PŘÍKLADEM POSLUŠNOSTI

1. Co řekl Kristus o své poslušnosti vůči příkázáním svého Otce? Jan 15, 10.

Satan prohlašuje, že pro nás je nemožné řídit se Božími příkazy. Pád prvních lidí a veškerou bídu, která z pádu vzešla, svaluje na Stvořitele. Vede lidi k tomu, aby se dívali na Boha jako na původce hříchu, utrpení a smrti. Ježíš přišel, aby odhalil tento podvod. Jako člověk měl podat příklad poslušnosti. Proto vzal na sebe naši přirozenost a činil naše lidské zkušenosti. „Pročež ve všem připodobněn býti měl bratřím.“ Žid. 2, 17a. „Zkušeného ve všem nám podobně.“ Žid. 4, 15. Snášel všechna utrpení, kterým jsme vystaveni my. Nepoužil k tomu žádné jiné síly než té, která je i nám volně nabízena. Jeho život je svědectvím, že i nám je možné zachovávat Boží příkázání.

2. Jak plná a dokonalá byla Kristova poslušnost? Fil. 2, 8; Žid. 5, 8.

Satanův hněv byl veliký, když viděl, že veškeré utrpení, kterým byl Spasitel postižen, jej nedonutilo k sebemenšímu

reptání. Ačkoliv vzal na sebe přirozenost člověka, měl Boží statečnost a ani v nejmenším se neuchýlil od vůle svého Otce.

ABRAHÁM PŘÍKLADEM POSLUŠNOSTI

3. Jak uposlechl Abrahám těžký Boží příkaz? 1. Moj. 12, 1. 4.

Bůh žádal od Abraháma, aby úplně zpřetrhal svazky s otcovským domem a s příbuzenstvím. Neměl se k nim více vrátit. Byla to tvrdá zkouška. Měl putovat krajinou, kde žily rasově odlišné chamitské kmeny, které byly na nižší kulturní úrovni.

Pro Abraháma to jistě nebylo snadné zpřetrhati všechna pouta s milovanou vlastí, se zemí, kde strávil celý svůj život a kde měl tolik přátelských vztahů. U mladého člověka by to snad šlo snadněji, ale pro 75letého muže nebylo toto rozhodnutí snadné.

4. Jak přísné zkoušce byl později podroben tento muž Boží, a co dokázala tato zkouška? 1. Moj. 22, 2. 3. 9-13.

Izák mohl uniknout, mohl se vzepřít, ale rozhodl se uposlechnout. Žalem sklíčený stařec, vyčerpaný bojem oněch tří strašných dnů, nemohl by odporovat vůli silného mladíka. Izák však byl již od dětství učen ochotě, důvěře a poslušnosti. A tak když mu byl předložen Boží plán, ochotně se podřídil.

5. Jaké vzácné zaslíbení dal Bůh Abrahámovi pro jeho poslušnost? 1. Moj. 22, 16-18.

6. Co pomáhalo Abrahámovi k jeho poslušnosti? Žid. 11, 8, 17-19.

Mnozí nerozumějí vztahu mezi vírou a skutky. Říkají:

„Jen měj víru v Krista a budeš spasen!“ Zapomínají, že pravá víra se projeví v poslušnosti.

VZTAH MEZI VÍROU A POSLUŠNOSTÍ

7. Co píše Jakub o Abrahámově víře? Jak. 2, 21–24.

I dnes mnohý věřící kráčí pokorně cestou života jako Abrahám. I jej by mohl Pán nazvat „přítelem Božím“. Takoví věřící schvalují to, co schvaluje Bůh, a odsuzují to, co odsuzuje Bůh. Tito lidé jsou příkladem ostatním.

8. Jaké varování a napomenutí je dáno věřícím v epištole k Židům? Žid. 3, 12. 13.

9. Který druh víry je tou pravou vírou? Gal. 5, 6; Řím. 16, 26.

Někteří lidé se domnívají, že dosáhli vysokého stupně víry. Mají-li však nějakou víru, pak je to víra mrtvá, která není podepřena skutky. „Takž i víra, nemá-li skutků, mrtvá jest sama v sobě.“ Jen málokterí lidé mají pravou víru, která působí skrze lásku. Všichni, kteří chtějí dosáhnout věčného života, musejí vlastnit tuto mravní způsoblost.

POTŘEBA POSLUŠNOSTI

10. Proč nám byla dána milost v Kristu? Řím. 1, 5; 2. Kor. 10, 5.

Milost Boží nám nebyla udělena, jak někteří učí, proto, abychom mohli beztrestně přestupovat zákon Boží, ale abychom jej poslouchali.

11. Jaký důsledek plyne z poslušnosti? 1. Petr. 1, 22. 23.

Není-li člověk ochoten nechat se očistit poslušenstvím pravdy a zvítězit nad svým sobectvím, pýchou a vášněmi, pak na něj přestává Duch sv. působit. Takový člověk zůstane pod vlivem zlého. Ti, kteří jsou do důsledku věrní, obstojí v každé zkoušce a zvítězí. Obdrží pozdní dešť a budou tak připraveni k proměnění.

12. Jaký byl důsledek poslušnosti víry u prvních křesťanů? Sk. 6, 7.

13. Co je řečeno o konci neposlušných? 2. Tes. 1, 7—9.

14. Jakou odplatu obdrží poslušní a věrní? Iz. 1, 19; Žid. 6, 10—12.

Boží zaslíbení jsou jasná a zřetelná, bohatá a plná. Můžeme však očekávat, že Pán splní své slovo, jestliže my nesplníme podmínky? Upevněme ve svých myslích Boží zaslíbení! Bůh vykoná vše, co řekl! „Věrný jest ten, kterýž zaslíbil!“

K přemýšlení: Proč je poslušnost tak velmi důležitá? Proč se mluví v Písmu tak často o vztahu víry k poslušnosti? Lid adventní musí dobře pochopit tento vztah, neboť o něm je praveno, že zachovává příkázání Boží a víru Ježíšovu.

2. úkol — dne 9. července 1966

Falešné omlouvání neposlušnosti

Zlatý verš: 1. Sam. 15, 22.

Satan, který je nepřitelem našeho spasení, tvrdí od počátku, že lidé nemusí ve všem poslouchat Boha. To

je klam, který zavrhne každý upřímný věřící. Náš úkol pojednává o některých satanových argumentech, o jeho svodech, kterými chce odvést člověka do Boha. Tyto argumenty jsou:

A) „BŮH TO TAK NEMYSLÍ, JAK TO ŘÍKÁ“

1. Jaká práva dal Bůh našim prarodičům v ráji? K čemu jim právo nedal? Jaký měl být výsledek neposlušnosti? 1. Moj. 2, 16. 17.

Naši prarodiče, ačkoliv byli stvořeni nevinní a svatí, nebyli zbaveni možnosti činit zlo. Bůh je stvořil jako svobodné mravní bytosti, schopné pochopit dobré a zlé a zcela svobodně se rozhodnout poslouchat či neposlouchat. Strom vědění, který stál poblíž stromu života uprostřed zahrady, měl být zkušebním kamenem jejich poslušnosti, víry a lásky. Zatím co mohli bez překážky jít z jiných stromů, bylo jim pod trestem smrti zakázáno okusit ze stromu označeného. Měli být také vystaveni pokušením satana. Po přestálé zkoušce měli být postaveni mimo jeho moc a věčně se radovat z přízně Boží.

2. Jaký byl první satanův argument, kterým sváděl člověka k neposlušnosti? 1. Moj. 3, 4. 5.

Jeho postup byl následující: Otázkou, v které je lež smíšená s pravdou, vzbudí u člověka pochybnost. Když pochybnost vznikne, pokračuje satan otevřenou lží. V hebrejštině zní satanův výrok velmi jasně: „Vy určitě nezemřete!“ Tak satan zcela popřel pravdivost Božského slova. Proto měl Spasitel právo nazvat jej otcem lži. Jan 8, 44.

3. Co učinila Eva, kterou nepřítel svedl? Jaký následek to mělo? 1. Moj. 3, 6. 7.

Ěva skutečně uvěřila slovům satana. Tím však přestala důvěřovat slovům Božím, a to ji přivedlo k pádu.

4. Jaké byly následky neposlušnosti? 1. Moj. 3, 14–19; Řím. 5, 12.

B) „NÁHRADA JE TAKÉ DOSTAČUJÍCÍ“

5. Jak uznal Bůh Ábelovu oběť? Jak projevil Bůh ne-
libost vůči Kainovi, který přinesl náhradu? 1. Moj.
4, 3–5; Žid. 11, 4.

Oba bratři byli zkoušeni tak jako jejich rodiče. Bůh je seznámil s obětním řádem a s plánem spasení člověka. Věděli, že bez vylití krve není odpuštění hříchů. Obětovaním prvotin ze stáda měli dokázat svou víru v krev Kristovu.

6. Jaký byl důsledek Kainovy svévolné neposlušnosti?
1. Moj. 4, 8.

Kain nenáviděl a zabil svého bratra ze závidosti. Písmo praví: „... proto, že skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho spravedliví.“ 1. Jana 3, 12. Ábelův život poslušnosti a přímočará víra byly pro Kaina stálou výtkou. „Každý zajisté, kdož zle činí, nenávidí světla a nejde k světlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho.“ Jan 3, 20. Čím jasnější je nebeské světlo, které září z charakteru věrných Božích služebníků, tím jasněji jsou zjevovány hříchy bezbožných.

C) „NEPOSLUŠNOST VE SKUTEČNOSTI POMÁHÁ BOŽÍ VĚCI“

7. Jaké pokyny dal Bůh Mojžíšovi ve věci přenášení
truhly smlouvy? 4. Moj. 4, 15.

Pán dal skrze Mojžíše zvláštní naučení o přenášení truhly smlouvy. Jen kněží, potomci Áronovi, mohli se jí dotýkat nebo přenášet.

8. Čeho se odvážil Uza navzdory Božímu varování? Jaký byl důsledek jeho neposlušnosti? 2. Sam. 6, 6. 7.

Uza se dopustil velké troufalosti. S nevyznanými hříchy, navzdory Božímu zákazu, troufal si dotknout se symbolu Boží přítomnosti. Bůh nepřijímá žádnou částečnou poslušnost, žádné lehkomyšlné zacházení s jeho svatým zákonem. Soudem nad Uzou chtěl Bůh vštípit celému Izraeli, jak je důležité důsledně dbát všech Božích požadavků. Smrt tohoto jednoho muže, která vedla lid k pokání, měla zabránit soudům nad tisíci jinými.

D) „NEPOSLUŠNOST JE DOVOLENÁ, PŘINÁŠÍ-LI BOHU VĚTŠÍ ČEST“

9. Jaký příkaz dal Bůh králi Saulovi vzhledem k Amalechitským? 1. Sam. 15, 2. 3.

Amalechitští byli první, kteří bojovali s Izraelem na poušti. Pro odpor vůči Bohu a pro ponižující modloslužbu, v které byly obětovány lidské oběti, vynesl nad nimi Pán rozsudek smrti. Příkaz zněl: „Vyhladiš památku Amalecha pod nehem; nezapomínejž na to“ 5. Moj. 25, 19. Čtyřista let Bůh zdržoval vykonání tohoto rozsudku, zda se přece jen Amalechitští neodvrátí od svých hříchů a neučiní pokání. Vše bylo marné. Pán věděl, že tito zlí lidé, kdyby mohli, vyhubili by jeho lid a odstranili by ze světa pravou bohoslužbu. Nyní přišel čas k vykonání rozsudku, který byl tak dlouho odkládán.

10. Jaký postoj zaujali k Božímu příkazu Saul a lid a jak vysvětlovali své počínání? 1. Sam. 15, 9. 15.

Zajatý král Agag měl zvýšit slávu Saulova triumfálního návratu. Tak Saul napodoboval způsoby okolních národů. Lid zachoval pro sebe skot, ovce a tažný dobytek. Omlouvali to sice tím, že je budou obětovat Hospodinu, ale ve skutečnosti je chtěli použít jako náhradu, aby tak ušetřili svůj vlastní dobytek.

11. Kterou velkou zásadu pronesl Samuel, když odpovídal Saulovi? 1. Sam. 15, 22.

Takové obětování jako chtěl Saul, je vlastně urážkou nebes. Ale dnes mnozí věřící jednají podobně. Některé jasné Boží příkazy neposlouchají, zato se však uchylují k vnějším formálním bohoslužbám. Takovou bohoslužbu Pán nepřijímá.

E) „POSLUŠNOST NENÍ VŽDY MOŽNÁ“

12. Jaký byl výsledek zprávy, kterou podalo deset vy-
zvědačů? 4. Moj. 13, 32. 33; 14, 2—4. 28—31;
Žid. 3, 18. 19.

Přes všechny zkušenosti, které měli Izraelští s Hospodinem, chtěli se vrátit zpět do Egypta. Plakali, reptali, a přitom neměli proč. Proto jim Bůh dává důvod k pláči: revejdou do zaslíbené země. Kdyby byli nařklí nad svými hříchy, které jim byly jasné předloženy, nebyl by tento rozsudek nad nimi pronesen.

F) „POSLOUCHÁNÍ LIDÍ Z OBAVY PŘED TĚŽKOSTMI“

13. Jakou omluvu dal Saul pro svou neposlušnost? 1. Sam. 15, 24.

14. Jakou zásadou se řídí upřímný věřící? Sk. 5, 29;
Zj. 2, 10.

Čisté svědomí před Bohem i lidmi je statek nejcennější. Vyvolme si raději chudobu, hanu, nebo jakékoliv utrpení, než bychom poskvrnili svou duši hříchem.

K přemýšlení: O jakém stavu srdce svědčí falešné omlouvání neposlušnosti? Jak se nejlépe naučíme poslouchat Boha? Jsem ochoten zřici se věcí pozemských, abych získal věci nebeské?

3. úloha — 16. júla 1966

Nesprávná predstava Božieho charakteru

Základný verš: Ez 33, 11.

Satan predstavil Boha človeku celkom falošne. Boha plného dobroty a lásky predstavuje ako pomstiteľa, ktorý bude ľudí po smrti trápiť v ohni večných múk. Tieto nezmyselné názory sa rozšírili z kazateliien po svete. Divíme sa, že je dnes tolko pochybovačov a nevercov?

BOŽÍ CHARAKTER

1. O ktorých Božích vlastnostiach nám hovorí Písmo?
— 1 Ján 4, 8; 2 Moj 34, 5—7.

Po páde človeka satan so svojimi anjelmi vŕteľoval ľuďom vieru v nesmrteľnosť človeka. Keď ľudia prijali tento blud a sú presvedčení, že majú nesmrteľnú dušu, vedie ich to k záveru, že ani hriešnik nebude môcť

zomrieť. Hriešnici vraj prídu do pekla, kde sa zviňajú v strašných mukách vo večných plameňoch, a ich Stvoriteľ sa vraj díva na nich s uspokojením.

2. Aká veľká je Božia добрota a ako ju Boh prejavuje?
Ž 145, 9; Mat 5, 44. 45.

Satan sa snaží uvrhnúť svoju vlastnú skazenosť charakteru na nebeského Otca, aby sa sám ukázal ako ten, ktorému sa stala veľká krivda, keď bol vyvrhnutý z neba. On sa vraj nechcel podriaďiť tak nespravodlivému vládcovi. Ukazuje ľuďom slobodu, z ktorej by sa mohli tešiť pod jeho zvrchovanou vládou, v protiklade k otroctvu prísnych zákonov Božích. Takto sa mu darí odlučovať ľudí od Boha.

3. Aký je Boží postoj ku konečnému trestu nad bezbožnými? Ez 33, 11.

Ako odporuje každému hnutiu lásky a milosrdenstva i nášmu zmyslu pre spravodlivosť názor, že duše bezbožných sú trápené ohňom a sĺrou vo večne horiacom pekle! Toto učenie je dosiaľ rozšírené v kresťanských vyznaniach. Kde v Písme nachádzame také učenie? Mohli by snáď byť vykúpení v nebi šťastní pri spomienke na nekonečné utrpenie zavrhnutých v pekle? Nie, Písmo nepozná také učenie! Je pravda, že i mnohi vzdelaní a čestní mužovia takto učili. Boli však oklamaní satanovou chytrosťou. Satan ich vedie k tomu, aby nesprávne chápali tvrdšie vyjadrenie Písma, ktoré potom mýlne vykladali.

OSUD BEZBOŽNÝCH

4. Aký bude osud tých, čo nečinili pokánie? Luk 13, 3.
5. Aký bude konečný dôsledok hriechu? Rím 6, 23; Ez 18, 4; Zj 21, 8.

Teoria večného trápenia je jednou z falošných náuk, ktoré tvoria tzv. „víno“ duchovného Babylona. Zj 14, 8; 17, 2. Skutočnosť, že Kristovi kazatelia prijali toto učenie a hlásali ho z kazateliem, je ozaj tajomstvom. Prevzali ho od Ríma. Keby sme sa odvrátili od svedectva Božieho slova a prijali by sme falošné nauky preto, že ich zvestovali naši otcovia, platilo by pre nás odsúdenie vynešené nad Babylonom. Pili by sme víno jeho duchovného smilstva.

6. Čo učí Písmo o úplnom zničení hriešnikov? Mal 4, 1.

Satan, koreň každého hriechu, a všetci činitelia nepravosti, ktorí sú jeho ratolesťami, budú úplne vyhladení. Bude koniec hriechu i všetkej biede a pustošeniu, ktoré spôsobil hriech.

7. Pri ktorej príležitosti sa v Písme hovorí o ohni ako treste? 2 Pet 2, 9; 3, 7; Mat 25, 31—34. 41. 46.

Grécky výraz „aionios“ — „večný“ u Mat 25, 41. 46 znamená doslovne „trvajúci vek“, trvanie, ktoré má svoje hranice. Preklad Mengeho i preklad anglický u Mat 25, 46 znie: „A títo pôjdu k trestu večnému...“ Pre lepšie pochopenie výrazu „večný“ viď 2 Tes 1, 9; Júda 7. Z toho vidíme, že výraz „večný“ má niekoľko významov:

8. Kedy a ako budú hriešnici zničení? Zj 20. 5. 9. 14.

9. Čo zostane z hriešnikov v poslednom ohni? 2 Pet 2, 6; Ž 37, 20.

10. K akému názoru priviedol satan mnohých, ktorým sa priecilo učenie o večnom trápení?

Priviedol ich k opačnému bludu. Takí ľudia tvrdia, že Písmo predstavuje Boha ako bytosť plnú lásky a súcitu.

Keďže však veria, že duša je od prirodzenosti nesmrteľná, prichádzajú k jedinému záveru, že totiž všetci ľudia budú nakoniec spasení.

11. Ako možno vyvrátiť tvrdenie, že Boh nebude nikoho trestať? 2 Moj 34, 7; Iz 3, 10. 11.

Mnohí sa domnievajú, že hrozby Písma sú určené len nato, aby strachom viedli ľudí k poslušnosti, ale že sa skutočne nenaplnia. Tieto názory ignorujú Božiu spravodlivosť. Povzbudzujú mnohých ku konaniu zlého.

12. Čo povedal Izaiáš o Božom zničení hriechu a hriešnikov? Iz 28, 21.

Boh podal v Písme jasný dôkaz, že potresce priestupníkov svojho zákona. Tí, čo sa utešujú, že Pán je príliš milosrdný, než aby spravodlivo naložil s hriešnikom, mali byť sa podívať na golgatský kríž! Smrť nevinného Syna Božieho svedčí, že „odplata za hriech je smrť, že každé prestúpenie zákona Božieho musí mať za následok spravodlivú odplatu. Každý, kto odmieta zmierenie, získané za tak vysokú cenu, musí sám na sebe niesť trest za prestúpenie.

BOŽÍ PLÁN PRE POSLUŠNÝCH

13. Aké zaslúbenie dáva Boh všetkým, ktorí Ho poslúchajú? Zj 22, 14.

K premýšľaniu: Ako najlepšie dokážeš, že Boh nebude nikdy trápiť bezbožných vo večnom ohni? V čom nemá Hospodin záľubu a v čom je Jeho najväčšia radosť?

Stav člověka po smrti

Zlatý verš: 1. Jan. 5, 12.

První satanův svod byl v tom, že zasel pochybnost v pravdivosti Božího slova. Satan ujišťoval Evu, že místo smrti bude žít na věky jako sám Bůh. V pozmeněných formách stal se tento blud základem všech pohanských náboženství a vniknul i do křesťanství.

STVOŘENÍ ČLOVĚKA

1. Jak stvořil Bůh člověka? 1. Moj. 2, 7; Job 33, 4.

Nestvořil mu tedy nesmrtelnou duši. Jiný překlad praví: „Vdechl v tvář jeho, do nozder, dech života.“ Tak se stal člověk živou bytostí.

2. Podle čeho víme, že toto „dchnutí života“ neoznačuje mysl člověka nebo jeho inteligenci? 1. Moj. 7, 21. 22; Kaz. 3, 19.

Toto dchnutí, které bylo dáno člověku, je totožné s jeho životem; je to život sám. Iz. 2, 22. Po smrti nezůstane v člověku žádné „dýchání“. 1. Král. 17, 17. Toto „dchnutí života“ se nikterak neliší od „dchnutí života“ u zvířat, neboť všichni mají život od Boha. Nemůže to tedy být mysl nebo inteligence.

3. Jaký opak procesu stvoření nastává při smrti? Kaz. 12, 7; Job 27, 3.

Hebrejský termín, přeložený do češtiny „duch“ u Kaz. 12, 7 zní „ruah“. Ve Starém zákoně je ho použito 379 krát; nikdy však neznamená inteligentní celistvost člověka, schopnou existence mimo fyzické tělo lidské. Co se vrací k Bohu, když člověk umře, ať je dobrý či zlý, to je prostě princip života, který Bůh udílí člověku i zvířeti.

SATANOVA PRVNÍ LEŽ

4. Jak satan protiřekl Bohu, když mluvil s Evou?
1. Moj. 3, 3. 4. Porovnej s 1. Moj. 2, 17.

Nepřítel spasení prohlašoval, že když člověk okusí ovoce stromu, dosáhne vyššího a vznešenějšího stupně existence. Naznačil jim, že Bůh jim to nepřeje ze žárlivosti, aby mu nebyli rovni.

Takto pracuje satan ode dnů Adamových až dodnes. Své dilo koná s velkým úspěchem. Pokouší člověka a vede jej k tomu, aby nedůvěřoval Boží lásce a pochyboval o Boží moudrosti.

5. Co mělo být podle satanových slov výsledkem neposlušnosti vůči Božímu příkazu? 1. Moj. 3, 5.

ČLOVĚK JE SMRTELNÝ

6. Jaké místo zaujímal člověk mezi různými stvořenými bytostmi? Žid. 2, 6. 7; Luk. 20, 35. 36.

Učení, že na nové zemi se budou rodit děti, není součástí „přepevné řeči prorocké“. 2. Petr. 1, 19. Slova Pána Ježíše jsou příliš jasná, než abychom si je vysvětlovali jinak.

7. Jaké preventivní opatření učinil Bůh, aby se člověk nestal nesmrtelným hříšníkem? 1. Moj. 3, 22. 23.

Nikdo z Adamovy rodiny nejedl z životodárného ovoce. Proto není žádný hříšník nesmrtelný.

8. Kdo jedině má nyní nesmrtelnost? Jaký je proto přítomný stav člověka? 1. Tim. 6, 15. 16; 1, 17.

Slovo Boží nikde neučí, že lidská duše je nesmrtelná. Nesmrtelnost je pouze Božím přívlastkem.

9. V jakém smyslu má nyní křesťan věčný život? 1. Jan. 5, 12; Řim. 2, 7.

„V něm život byl a život byl světlo lidí.“ Jan 1, 4. Zde se nemluví o fyzickém životě, ale o nesmrtelnosti, o životě, který je výlučně vlastností Boha. Slovo, které bylo u Boha a které bylo Bohem, mělo tento život. Fyzický život přijímá každý jednotlivec. Není to život věčný nebo nesmrtelný, neboť Bůh, dárce života, jej opět odebrává. Kristu však nebyl život propůjčen. Jemu jej nikdo nemůže odebrat. On řekl o své duši: „Pokládám ji sám od sebe.“ Jan 10, 18. V něm byl život původní, nepropůjčený, neodvozený. Takovýto život člověk nemá. Může jej vlastnit jedině skrze Krista. Nemůže si ho dobýt, je mu dán jako dobrovolný dar, bude-li věřit v Krista jako svého osobního Spasitele. „Toto jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.“ Jan 17, 3. Toto je ta otevřená studnice života pro svět.

STAV ČLOVĚKA PO SMRTI

10. Jak jsou popsáni mrtví v Kristu? 1. Tes. 4, 13.

Kristus přirovnává smrt ke spánku. Mrtví v Kristu budou spát až do dne posledního zatroubení.

11. Jakou účast mají mrtví na záležitostech pozemského života? Ž. 146, 4; Kaz. 9, 5. 6. 10.

NADĚJE VZKŘÍŠENÍ

12. Jaké překrásné zaslíbení dal Spasitel o budoucím životě? Jan 5, 28. 29; 11, 25.
13. Jaký by byl osud mrtvých, kdyby nebylo vzkříšení? 1. Kor. 15, 16—19.
14. Kdy nastane vzkříšení spravedlivých? 1. Tes. 4, 16 až 18.

Kristův hlas pronikne hroby a otevře hrobky, takže mrtví v Kristu povstanou. Při Kristově vzkříšení bylo otevřeno několik hrobů, ale při jeho druhém příchodu všichni, kteří v Pánu zemřeli, uslyší jeho hlas a povstanou k slavnému nesmrtelnému životu. Táž síla, která vzkřísila Krista z mrtvých, vzkřísí jeho církve a oslaví ji s ním.

K přemýšlení: Proč je učení o přirozené nesmrtelnosti člověka tak nebezpečné? Které bludy odbourává biblické učení o vzkříšení? Proč je naděje vzkříšení naší největší útěchou?

5. úkol — dne 30. července 1966

Tenata spiritismu

Zlatý verš: 1. Jan. 4, 1.

Jestliže by mrtví skutečně žili záhrobním životem, jak tomu učí satan, pak bychom museli věřit, že se mohou s námi stýkat.

SPIRITISMUS VE STARÉM IZRAELI

1. Jaké varování dal Bůh starému Izraeli vzhledem k pokusu stýkat se s mrtvými? 3. Moj. 19, 31.

„Věštec“ byl člověk, který tvrdil, že má zvláštní poznání o záhrobním světě. Tyto vědomosti prý získal od mrtvých. Téměř všechny formy starodávného věšectví byly založeny na víře, že je možno mluvit s mrtvými.

2. Jaký byl Boží postoj k věštcům a proč? Jer. 27, 9. 10.
3. Jakou radu dal Mojžíš Izraeli před vejitím do Kanaánu? 5. Moj. 18, 9—12.
4. Jaký zákon byl dán Izraeli stran spiritistických medií? 2. Moj. 22, 18; 3. Moj. 20, 27.

Stýkání se s duchy bylo prohlášeno samým Pánem za ohavnost a bylo zakázáno pod trestem smrti. 3. Moj. 19, 31; 20, 27. O čarodějnictví se dnes mluví jen ironicky. Tvrzení, že člověk může hovořit se zlými duchy, je považováno za středověkou báji. Avšak spiritismus, který zaplavil i církve, není ničím jiným, než oživeným čarodějnictvím, které bylo za starodávna odsouzeno a zakázáno.

MOC SKRYTÁ ZA SPIRITISMEM

5. Jaká moc je za spiritistickými bludy posledních dnů? Zj. 16, 14; 2. Kor. 11, 14. 15.
6. Jak bojuje satan proti lidu Božímu? Zj. 12, 12.

Satan ani na okamžik nezahálí, neboť nechce ztratit příležitost ke zničení duší. Je důležité, aby lid Boží rozuměl těmto věcem a mohl tak uniknout jeho tenatům.

7. Jak se označili démoni, kteří byli osloveni Ježíšem?
Mar. 5, 9.

V uzdravení posedlého z Gadary je podán výrazný příklad o počtu a špatnosti temných sil, ale také o mílosrdenství Krista. V římské armádě jedna legie (kral. překlad: množství) sestávala ze tří až pěti tisíc mužů. Satanovy zástupy pracují tedy ve skupinách.

SVODY POSLEDNÍCH DNŮ

8. Jaké varování je nám dáno před spiritistickými bludy? 1. Tim. 4, 1; Mat. 24, 24.

Pán zaslubuje, že nás bude chránit od pokušení. Zj. 3, 10. Všichni, jejichž víra není pevně založena na slově Božím, budou svedeni a přemoženi. Satan pracuje „se všelikým podvodem nepravosti“, aby ovládl lidi. On však může získat člověka jen tehdy, když se mu dobrovolně poddá.

9. Jaký bude konec těch, kteří byli svedeni tímto bludem? Gal. 5, 19–21; Zj. 21, 8.

10. K jakým znamením a divům se uchýlí nepřítel spasení? Zj. 13, 13. 14; 2. Tes. 2, 9. 10.

Někteří budou satanovými divy svedeni. Nemocní budou uzdravováni před našimi zraky. Budou se dít zázraky. Jsme připraveni na zkoušku, která nás očekává, až podvodné zázraky satanovy se projeví v plné síle?

ZKUŠOVÁNÍ DUCHŮ

11. Co máme činit, když se setkáme s nějakým nadpřirozeným jevem? 1. Jan. 4, 1. *Alv.*

Apoštol prikazuje členům církve, aby byli spíše kritičtí než slepě věřící. Nemají hned přijímat každý duchovní projev, jako by byl od Boha. Z tohoto verše zjišťujeme, že věřící se dostali pod vliv lidí, kteří si osobovali Božskou autoritu, ale jejich učení bylo falešné. Apoštol jako dobrý pastýř varuje své stádce před tímto zvláštním svodem.

12. Čím prověřujeme všechny duchovní směry a nauky?
Iz. 8, 20.

Nepřítel bude velmi dovedně napodobovat pravdu. Svědectvím Písma musí být zkoumán každý výrok a každý zázrak, jinak nerozlišíme pravdu od bludu.

13. Jaký postoj máme zaujmout vůči těm, kteří používají divů a zázraků, aby nás odvrátili do Boha?
5. Moj. 13, 1–4.

Boží lid se bude držet živého slova: „Psáno jest.“ To je jediný pevný základ, na němž může pevně stát.

14. Co má činit křesťan, je-li vyzván, aby se radil se „spiritistickým médiem“?

ODPOVĚĎ: Křesťan má zásadně odmítnout. Mnozí si zahrávají proto, aby uspokojili svou zvědavost. Vydají-li se na zakázanou půdu, nebude s nimi Ježíš.

K přemýšlení: Je to správné, aby věřící člověk vlastnil knihy spiristického nebo okultního obsahu? Sk. 19, 19. O čem má věřící člověk více přemýšlet: o radostných skutečnostech evangelia nebo o temných silách satana? Ke komu máme volat se vši důvěrou, kdykoliv proti své vůli přijdeme do styku s těmito svůdnými silami?

Posledný veľký klam

Základný verš: Zj 1, 7.

Písmo predpovedá, že pred koncom času vynaloží satan vrcholné úsilie, aby oklamal každého, i členov cirkve ostatkov, napodobením druhého príchodu Pánovho. Jeho snaha, jeho zázraky a divy sú tak mocné, že „keby bolo možné, zviedol by aj vyvolených.“ Spasiteľ nás však varuje pred satanovým zvodným dielom u Mat 24, 23 až 25.

SATANOV POSLEDNÝ HNEV

1. Čo hovorí Písmo o satanovej činnosti v poslednej dobe? Zj 12, 12.
2. Môže sa niekto v skúškach viery zaručiť za iného? Ez 14, 20.

NAPODOBENIE DRUHÉHO PRÍCHODU PÁNOVHO

3. Ako varoval Kristus pred zvodmi posledných dní? Mat 24, 23—25.

Ne nebi sa ukázu nadprirodzené znamenia, ktoré budú spôsobené mocnosťami temnosti. Povstanú ľudia, ktorí budú tvrdiť, že sú Kristom. Budú vyžadovať poctu, ktorá patrí len Spasiteľovi sveta. Budú zázračne uzdravovať. Budú tiež tvrdiť, že majú nebeské zjavenia, ktoré však budú odporovať známym Kristovým svedectvám.

4. Ako sa snaží satan osobne oklamať svet? 2 Kor 11, 14.

Keď k nám prídu ľudia, ktorí budú tvrdiť, že Kristus je už tu, povedzte im, že Kristus sa zjaví v moci a sláve v sprievode anjelov, ktorých počet je „tisíc tisícov a desaťkrát tisíc desaťtisícov“; a že keď On príde, poznáme Jeho hlas.

5. Ako má ľud Boží reagovať na zpravu, že Kristus už prišiel? Mat 24, 26.

6. Ako obyčajne reaguje svet na zázračnú moc satanovu? Skt 8, 9. 10.

Keď od židovského národa odišla Božia prítomnosť, kňazi a ľud o tom nevedeli. Aj keď boli pod satanovou kontrolou a boli ovládaní najhoršími vášňami, ešte stále sa pokladali za Bohom vyvolený ľud. Chrámová služba pokračovala. Keď bude vo svätyni vyslovený neodvolateľný výrok a osud sveta bude navždy spečatený, obyvatelia zeme o tom nebudú ani vedieť. Ľudia, ktorých Duch Boží celkom opustil, budú pokračovať v náboženských obradoch. Horlivosť, ktorou ich bude satan inšpirovať k splneniu svojich zlých úmyslov, bude sa podobáť náboženskej horlivosti.

POZNANIE PRAVÉHO OD FALOŠNÉHO

7. Ako popísal Kristus svoj druhý príchod? Mat 24, 27.

8. Koľko ľudí uvidí Pána pri Jeho príchode? Zj 1, 7; Mat 24, 30.

Zanedlho sa objaví na východe malý oblak, ktorý obklopuje Spasiteľa. Ľud Boží vie, že to je znamenie Syna človeka. V slávnostnom mlčaní hľadí naň, ako sa stále

viac približuje k zemi, je jasnejší a slávnejší, až je z neho veľký biely oblak, ktorého základom je sláva podobná ohňu a nad ním je dúha zmluvy. Ježiš prichádza ako mocný víťaz. Žiadne ľudské pero nemôže popísať tento výjav.

9. Ktorí mŕtvi bezbožní budú vzkriesení pri príchode Pánovom? Zj 1, 7; Dan 12, 2; Mat 26, 64.

„Aj tí, ktorí Ho prebodli“, t. j. tí, čo sa Mu posmievali, keď umieral na križi. Najtvrdší odporcovia Jeho pravdy a Jeho ľudu budú vzkriesení, aby Ho videli v Jeho sláve a aby boli svedkami pocty, ktorá bude udelená verným a poslušným.

10. Čo budú robiť bezbožní, keď uvidia skutočného Krista? Zj 6, 15–17.

Posmech prestane. „Prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstať?“ Bezbožní volajú na skaly a hory, aby ich prikryli, lebo sa nechcú stretnúť s tvárou Toho, ktorému sa posmievali a ktorého zavrhlí.

11. Čo satan nebude môcť napodobiť? 1 Tes 4, 16.

Po celej zemi budú mŕtvi počuť tento hlas; a tí, čo to počujú, ožijú. Vychádzajú z väzenia smrti, odení nesmrteľnou slávou a volajú: „Kde je, ó smrť, tvoje víťazstvo? Kde je, ó smrť, osteň tvoj?“ 1 Kor 15, 55. Živí spravodliví a vzkriesení svätí spájajú svoje hlasy v dlhé a radostné víťazné volanie.

12. Ako vyjadria spravodliví svoju radosť, keď sa Pán zjaví na nebeských oblakoch? Iz 25, 9.

UISTENIE A RADA OSTATKOV

13. Akú pomoc poskytne Boh svojmu ľudu, ktorý bude prechádzať zmätkami predchádzajúcimi Kristov príchod? Zj 3, 10.

Len tí, čo pilne študovali Písmo a zamilovali si pravdu, budú ochránení pred mocným bludom, ktorý zaplaví svet. Svedectvom Písma budú môcť odhaliť zvodcu v jeho pretváraní. Skúška príde na všetkých. V skúškach a pokúšení sa ukáže pravý kresťan. Je teraz Boží ľud tak pevne zakotvený v Božom slove, že nepodľahne klamu zmyslov? Bude sa v rozhodujúcej dobe držať Písma a len Písma?

14. Ako sa má pripraviť ľud Boží, aby obstál v ťažkostiach, ktoré sú pred ním? 1 Tes 5, 1–6.

K premýšľaniu: Odkedy už má satan krátky čas? Zj 12, 10–12. Ktoré vlastnosti musí mať ľud Boží, ak chce obstáť v skúškach?

7. úkol — dne 13. srpna 1966

Útok na zákon Boží

Zlatý verš: Iz. 42, 21.

Od samého počátku veľkého sporu v nebi usiloval satan zvrátiť zákon Boží. Aby toho dosáhl, vzbouřil se proti Stvořiteli. Ačkoliv byl vyvržen z nebe, pokračoval v tomtéž boji na zemi. Oklamat lidi a pak je vésti k přestupování zákona Božího, to byl cíl, který pečlivě sledoval. Věděl, že konečný výsledek bude stejný, zahrnou-li lidé zákon Boží jako celek nebo jen některý z jeho příkazů.

SATANOVA NENÁVIST PROTI ZÁKONU BOŽÍMU

1. Co se nám praví o Luciferově původním mravním stavu? Ezech. 28, 15.

2. Čím byl satan vinen od počátku? 1. Jan. 3, 8; Ezech. 28, 16.

Písmo podává jedinou definici o hříchu. Hřích je „přestoupení zákona“; je to porušení velikého zákona lásky, který je základem Boží vlády.

„Spáchat hřích je přestoupit Boží zákon; hřích je ve skutečnosti bezzákonnost.“ 1. Jan. 3, 4. (Dle nového angl. překl.)

3. Co se stalo s Luciferem, když odmítl zůstat „v pravdě“? Iz. 14, 12; Zj. 12, 7—9.

Satan pyšně přiznal své pohrdání zákonem Stvořitele. Opakoval svůj požadavek, že andělé nepotřebují žádnou kontrolu, že jim má být dovoleno konat vlastní vůli. Boží příkazy označoval jako omezení svobody. Prohlašoval, že jeho cílem je zajistit odstranění zákona.

K R I S T O V A O B R A N A Z Á K O N A

4. Co prorokoval Izaiáš o Kristově vztahu k zákonu Božimu? Iz. 42, 21,

Kristus nepřišel na tuto zemi pouze proto, aby trpěl a zemřel a tak nám dobyl spasení. Přišel také proto, aby „zvelebil zákon a slavným jej učinil“. Chtěl obyvatelům tohoto světa ukázat, jak mají ctít zákon, a také všem svě-
tům ve vesmíru dokázat, že Boží zákon je neměnitelný.

5. Jak naplnil Kristus toto proroctví? Mat. 5, 17. 18. 21. 22. 27. 28. Porovnej s Luk. 10, 25. 26; Mat. 5, 19.

6. Jaké svědectví mohl Kristus vydat o své vlastní poslušnosti vůči zákonu Božimu? Jan 15, 10.

7. Co praví Jakub o zákoně Božím? Jak. 1, 25.

Člověk má porovnávat svůj život s životem Krista. Napodobujeme příklad Ježíše, který řekl: „Příkázání Otce svého zachoval jsem.“ Následovníci Krista budou hledět na dokonalý zákon svobody a skrze milost Kristovu budou utvářet svůj charakter podle Božích požadavků.

SPOR POSLEDNÍCH DNŮ

8. Proti komu povede satan zvláštní boj? Zj. 12, 17.

Poslední boj mezi pravdou a bludem je pouze konečným zápasem dlouhého sporu o zákon Boží.

9. Jaké budou důsledky přestupování Božího zákona? Iz. 24, 4—6.

Za toto zlořečenství neodpovídá Bůh, ale satan, původce hříchu. Síly zla působí všude a všude můžeme jasně vidět dílo satanovo. Projevuje se v nemoci a smrti. Přestoupení zákona Božího nepřineslo pokoj a blahobyť, ale soužení, mor, utrpení a nakonec smrt.

10. Koho obviňoval král Achab, že je původcem hladu v Izraeli? 1. Král. 18, 17. 18.

Velký svůdce bude přesvědčovat lidi, že ti, kteří slouží Bohu, jsou původem všeho zla. Až se lidé rozhněvají, zaujmou vůči Božím poslům podobný postoj, jaký zaujal odpadlý Izrael vůči Eliášovi.

11. Jaký má být postoj lidu Božího vůči zákonu? Ž. 119, 110—112.

Pro poslušné dítě Boží jsou příkázání rozkoší. David viděl, jak lid přestupuje příkázání Boží a jak se rozmáhá

vzpouira proti Bohu. Nechal se David strhnout odpadlictvím? Nikoli! Jeho úcta k zákonu Hospodínovu se zvětšovala tou měrou, jakou byl zákon pohrdán.

12. Který hřích obzvláště volá po Božím zásahu? Ž. 119, 126.

Bůh chce mřti na zemi lid, který se drží bible a jen bible. Ona je měřítkem veřkerého učení a základ všech reforem. Dřive než bychom přijali jakýkoli názor, měli bychom si jej prověřit biblickou zásadou „Takto praví Hospodin“.

13. Co má být modlitbou všech věřících? Ž. 119, 18.

Důvod, proč mnozí teologové nemají jasnějšího pochopení Božího slova, je v tom, že zavírají své oči vůči pravdám, které nechtějí praktikovat. Porozumění biblické pravdě nezáleží tolik na rozumových znalostech, jako na upřímné víře a na touze žít podle Písma.

K p ř e m ý š l e n í : Proč satan tolik nenávidí zákon Boží?. Co je základem a naplněním zákona Božího? Kdy se nám stane plnění zákona snadné a lehké? Kdo je nám v tom nejlepším vzorem?

8. úkol — dne 20. srpna 1966

Znamení lidu Božího

Zlatý verš: Ezech. 20, 20.

Satan věděl velmi dobře, že kdyby všichni lidé zachovávali 4. Boží přikázání, byly by jejich city i mysl vedeny k Stvořiteli jako k předmětu úcty a bohoslužby a že by na světě nebylo modloslužebníka.

1. Které přikázání Desatera je stálou upomínkou na pravého Boha, Stvořitele nebes i země? 2. Moj. 20, 8—11.

V ráji postavil Bůh pomník svého stvořitelského díla tím, že požehnal sedmý den. Jeho zachovávání mělo být činem vděčného uznání ze strany všech, kteří bydlí na zemi. Tím potvrzují, že Bůh je jejich Stvořitelem a právoplatným vládcem. Toto ustanovení bylo dáno na památku celému lidstvu.

2. Co je znamením lidu Božího? Ezech. 20, 20.

Ona je na věky znamením, které rozlišuje poslušné od neposlušných. Satan pracoval velmi mistrně, aby zrušil a zlehčil čtvrté přikázání, aby znamení Boží pošlapal. Přesto však je na světě lid, věrný svému Bohu, který chce jít správným směrem, a který nese na sobě Boží znamení.

TRVALÝ CHARAKTER ZÁKONA

3. Jak zdůraznil Kristus trvalý charakter zákona? Mat. 5, 17. 18; Mar. 2, 27. 28.

Boží zákon nebyl dán jen Izraeli, ale celému světu. O tomto zákoně, jehož část tvoří i čtvrté přikázání, Kristus prohlašuje, že je věčně platný. Až na zemi opět rozkvete ráj, bude Boží svatý den odpočínutí ctěn všemi vykoupenými.

4. Kterými slovy varuje Kristus před úmyslným porušováním zákona? Mat. 5, 19. 2

Tvrzení, že Kristus svou smrtí zrušil Boží zákon, je neopodstatněné. Kdyby zákon mohl být odstraněn, pak Kristus nemusil zemřít, aby vykoupil člověka od trestu

za hřích. Smrt Krista dokazuje, že zákon je nezměnitelný.

5. Čím je vinen ten, kdo přestoupí jen jedno přikázání ze zákona? Jak. 2, 10—12.

Tvrzení, že některá přikázání mravního zákona byla zrušena, pochází od satana. To je poslední veliký svod, který přijde na svět. Není třeba rušit celý zákon; podaří-li se satanu svést lidi k přestupování jednoho přikázání, dosáhne svého cíle.

Boj proti zákonu Božsmu, který začal v nebi, bude pokračovat až do konce světa. Celý svět se musí rozhodnout buď pro poslušnost nebo neposlušnost. Každý člověk bude prověřen.

SATANŮV ODPOR VŮČI ZÁKONU

6. Jak zatemnili zákoníci a farizeové pravý účel Božích přikázání? Mat. 15, 3—8.

Satan si připravoval cestu pro své dílo už před prvním příchodem Krista. Vedl Židy k tomu, aby zlehčili den Páně zdůrazňováním přísných omezení, takže se jim stal přítěží.

7. Jak popisuje Pavel moc, skrze kterou koná satan své dílo? 2. Tes. 2, 3. 4. 7—9.

Nešlechtník, o kterém je zde řeč, je také jmenován člověkem hřicha a synem zatracení, též tajemstvím nepravosti. Vidíme v něm papežství, ale je to i satan sám, nejvyšší Antikrist, který chce napodobovat Krista.

8. Na co bude pomýšlet tzv. „malý roh“ ve věci zákona Božího? Dan. 7, 25.

OBNOVENÍ DNE PÁNĚ

9. Co řekl Ježíš o bohoslužbě založené na lidských ustanoveních? Mat. 15, 9.

Máme důvod k tomu, abychom byli zneklidnění dnešním stavem náboženského světa. Lidé si zahrávají s milosrdenstvím Božím. Přestupují příkázání Hospodina a „učí učení příkázání lidských“. Mat. 15, 9. Nevěra převládá v mnoha církvích. Není to nevěra v nejširším smyslu, otevřené popírání bible. Je to nevěra, která je oděna do křesťanského roucha, a přitom podkopává víru v bibli jakožto zjevení Boží.

10. Jak volá Bůh po reformě ve věcech víry? Iz. 58, 12—14.

V době konce má být obnoveno každé Boží ustanovení. Staré zboženiny mají být obnoveny. Církev ostatků musí světu ukázat, že zákon Boží je základem veškeré trvalé reformy. Jasnými a zřetelnými slovy má lid Boží poukazovat na závaznost všech příkázání Desatera. Puzení láskou Kristovou mají spolupracovat s Bohem ve vzdělávání pustých míst. Mají být vzdělavateli zboženin a napravovateli stezek k bydlení.

11. Kterou zásadu si musí Boží lid uvědomit? Řím. 6, 16; Jak. 4, 17.

12. Která starozákonní výzva platí v plné míře i dnes? 1. Král. 18, 21.

13. Kterých dvou základních nauk se drží lid Boží? Zj. 14, 12.

K přemýšlení: Proč je ti Boží zákon tak vzácný? Jsi ochoten zůstat Pánu věren?

Skúšobný kameň vernosti

Základný verš: Ž 91, 1.

Z A P E Č A Ť O V A N I E

1. Čo činia niektorí Boží anjeli v posledných dňoch? Zj 7, 1—3.
2. Ktorá zvláštna skupina veriacich má obdržať Božiu pečať? Zj 7, 4.

Pečať živého Boha dostanú len tí, ktorí sú charakterom podobní Kristu.

Ako sa do vosku otláča pečať, tak i duša môže prijať pečať Ducha Božieho a zjaviť charakter Kristov. Poslušnosť Božím prikázaniám je predpokladom k vytvoreniu Kristovej povahy.

3. Kde vidí Ján pozdejšie túto skupinu, a čo sa hovorí o jej duchovnom stave? Zj 14, 1. 5.

L U D B O Ž Í A J E H O P O S O L S T V O

4. Aké posolstvo má byť zvestované pred Kristovým príchodom, aby sa ľud Boží pripravil pre Božie kráľovstvo? Zj 14, 7—10.

Výzva k uctievaniu Boha Stvoriteľa ukazuje i na pamiatku Božieho stvorenia. Slová v Zjavení 14, 7 sa podobajú štvrtému prikázaniu. 2 Moj 20, 11.

5. Ako sú charakterizovaní tí, čo prijímajú trojanjelské posolstvo? Zj 14, 12.

BOŽÍ LUD VYSTAVENÝ SKŮŠKE

6. Ktoré verše Písma nám ukazujú, že Boží ľud musí počítať so skúškou vernosti? Zj 13, 7. 8. 16.
7. Aké opatrenie učiní svet? Zj 13, 15—17.

Keď Ježiš opustí svätyňu svätých, Duch Svätý odíde zo zeme. Ľudia budú ponechaní vplyvu zlých anjelov. Keby Pán neskrátil v tejto dobe čas, nikto by nebol spasený.

8. Ktorými slovami predpovedal Daniel toto údobie ťažkostí? Dan 12, 1.

Božie trpezlivé čakanie skončí. Svet zavrhol Božie milosrdenstvo, pohrdol Božou láskou a pošliapal Boží zákon. Bezbožní prekročili hranicu Božej milosti. Duch Boží, ustavične odmietaný, bol nakoniec odňatý. Satan ich uvrhne do veľkého konečného súženia.

9. Akú radu dal Pán Ježiš svojim učeníkom pre túto dobu? Mat 10, 16—22.

Našou povinnosťou je hovoriť pravdu v láske a ne miešať ju s neposvätenosťou ľudského srdca. Keď hovoríme s ľuďmi zo sveta, nepoužívajme ich spôsoby. Ne zabudnime, že všetky ostré odpovede sa nám dvojnásobne vrátia. Máme jasné svedectvo, že nemáme vyriešiť jediné slovo a jediné vetu, ktorá by nepriaznivo pôsobila na ľudí. Výnimkou je len tá okolnosť, keď potrebujeme obhájiť pravdu Božiu.

BOH OCHRÁNI SVOJ LUD

10. Čo príde na nekajúci svet? Zj 18, 4. 8.
11. Akú skúsenosť prežije ľud Boží v posledných siedmich ranách? Ž 91, 1. 5—8.

Lud Boží nebude zbavený utrpenia. Boh ho však neopustí. On, ktorý sa staral o Eliáša, nezabudne ani na jediné svoje dieťa. Ten, ktorý má zrátané vlasy na našej hlave, postará sa o svoje dieťky.

12. Čo zasľubuje Boh svojmu ľudu v „čase Jákovovho súženia“? Jer 30, 7. 8. 10.
13. Aký obraz víťazstva nám predstavuje Písmo pre posledné dni? Zj 15, 2.

K premýšľaniu: Máme právo prísne súdiť tých, čo nemajú podobné poznanie ako my? Ako sa máme chovať voči priestupníkom Božieho zákona? Akým charakterom sa má vyznačovať ľud, ktorý nesie Božie znamenie?

10. úkol — dne 3. září 1966

Bible ve zkoušce

Zlatý verš: 2. Tim. 3, 16. 17.

Satan si učinil bibli zvláštním cílem svého útoku. Především se snaží zničit důvěru v Boha a jeho slovo. Bible nebyla nikdy tolik vystavena zkouškám jako v době před druhým příchodem Páně.

PROČ SATAN NENÁVIDÍ SLOVO BOŽÍ

1. Proč je knížeti temnosti odporná pravda slova Božího?
Ž. 119, 130.

Studium bible zjemňuje mysl, cítění i charakter člověka. Učí trpělivosti, dodává odvahu a posiluje v Bohu. V bibli jsou Boží myšlenky. Jejich studium nás přibližuje Bohu a činí Bohu podobnějšími. To žádné lidské učení nedokáže.

2. O které hodnoty obsažené v bibli by nás chtěl satan oloupit? 2. Tim. 3, 15—17.
3. Jaký je Boží charakter představený v Písmu sv.? Mich. 7, 18; Mat. 5, 45.

Satanovou snahou je falešně představit charakter Boží. Vede lidi k tomu, aby se na Boha dívali s bázňí a strachem, místo aby jej milovali. Prvky svého vlastního charakteru připisuje Stvořiteli.

4. O kom svědčí bible? Co prohlašuje o satanu? Jan 5, 39; 1. Jan 3, 8.
5. Jak líčí bible konečné vítězství nad hříchem a nad satanem? Zj. 21, 3. 4; 22, 3.

FALEŠNÉ DŮKAZY PROTI BIBLI

6. Co byli nuceni přiznat Ježíšovi nepřátelé, kteří tvrdili, že zázraky jsou nemožné? Jan 11, 47; Sk. 4, 17.

Mnozí prohlašují, že skutečné vyslyšení modliteb neexistuje. Zázrak prý by byl porušením přírodních zákonů, zázraky proto neexistují. Říkají, že příroda se řídí přesnými zákony a že Bůh sám nečiní nic proti těmto zákonům. Takto představují Boha, že je vázán svými vlastními zákony, jako kdyby provádění Božích zákonů vylučovalo Boží svobodu. Takovéto učení odporuje svědectví Písma. Zdali nekonali Kristus a apoštolé mnohé zázraky? Tentýž Kristus žije i dnes a je ochoten vyslyšet modlitbu víry.

7. Jak nás varuje Písmo před falešným učením odporujícím zjevené pravdě? 1. Tim. 6, 20; 2. Petr. 3, 2—7.

Bible nám říká, že naše poznání je částečné a nedokonalé. 1. Kor. 13, 9. Mnohým lidem, kteří nedokonale chápou Písmo, je Stvořitel a jeho dílo nad jejich chápání. Jelikož si Boha nedovedou vysvětlit přírodními zákony, pokládají biblické zvěsti za nespolehlivé. Ti, kteří pochybují o spolehlivosti zpráv Starého a Nového zákona, jsou obvykle o krok dále a pochybují o existenci Boha a jeho moc pak přivlastňují přírodě. Když odvrhli víru, kctvu duše, jsou vystaveni nárazům vln nevěry.

8. Kolik částí Písma je inspirováno Duchem Božím?
2. Tim. 3, 16a.

„Všechna Písma.“ Nelze tedy říci, že jedna část je Bohem inspirovaná a druhá nikoli, nebo že jedna část je potřebná pro věřícího a druhá už ne. Kdo tak jedná, ten pracuje proti Božímu záměru.

9. Co dává Písmo i „neumělým“? Ž. 19, 8. 11; 2. Tim. 3, 15.

Satan se snaží udržet lidi v neznalosti Božích pravd. Proto bylo po stalení rozšiřování bible zakázáno. Rovněž ji bylo zakázáno číst a mít ji u sebe.

10. Jaké další vlastosti má ještě Písmo sv? Ž. 19, 8—10; 119, 96

11. Jak se máme modlit, jsme-li trápeni pochybnostmi?
Mar. 9, 24.

Pro ty, kteří touží být osvobozeni od pochybností, je pouze tato jedna cesta. Pochybnosti o inspiraci slova Božího mají obvykle jednu příčinu: neposvěcený život. Zanecháme-li takový život, posvětime-li se, pochybnosti přejdou.

12. Jaké důvody používali farizeové v boji proti Kristu?
Jan 7, 48.
13. Jak nás varuje Písmo před falešným učením? 2.
Petr. 2, 1. Porovnej se Sk. 20, 29, 30.

Satan se snaží dosáhnout toho, aby v křesťanských církvích byly bludné nauky. Lidem jsou předkládány jako biblické pravdy. Pozdější odpor k bludům má za následek zavrnutí celé bible.

14. Jak má znít modlitba pravého křesťana? Ž. 119, 33.
34.

K přemýšlení: O čem svědčí častokrát naše pochybnost? S jakým srdcem musíme přistupovat k slovu Božímu, chceme-li mít z něho spásitelný užitek? Jaké je veškeré naše poznání?

11. úkol — dne 10. září 1966

Naše šafářství

Zlatý verš: 2. Kor. 9, 7.

Satanu se líbí, když rozšiřujeme svůj majetek a když své peníze dáváme na všechno jiné, jen ne na rozšíření díla Božího.

VAROVÁNÍ PŘED LAKOMSTVÍM

1. Před kterým hříchem zvláště varoval Spasitel své následovníky? Luk. 12, 15.

Lakomství je nám zakázáno právě tak, jako bylo Achanovi zakázáno přivlastnit si kořist z Jericha. Před Bohem je to stejné modlářství. Přes všechna varování se lakomství šíří. Toto zlo neexistuje pouze ve světě, ale také v církvi. Jak často se tu setkáváme se sobectvím, lakomstvím, hromaděním majetku, nedostatkem lásky a okrádáním Boha v „desátcích a obětech“. I mezi tzv. řádnými členy církve jsou, žel, různí Achanové. Nejedním člověkem přichází důstojně do sboru, zasedá ke stolu Páně, zatímco jeho majetek pramení ze zdroje, který Bůh neschvaluje a který je nesprávný.

Vliv, kterého se musíme v církvi nejvíce bát, není ani tak vliv otevřených odpůrců a nevěrců, jako spíše vliv nestálých vyznavačů Krista. To jsou ti, kteří zdržují požehnání Boží Izraeli a zapřičiňují zeslabení Božího lidu.

2. Čemu nás chtěl Ježíš naučit v podobenství o bláznivém boháči? Luk. 12, 16–21.

Dvěma pánům nelze sloužit. Čekat příchod Páně a přitom být stržen pečováním o světské věci, nejde dohromady. Natrvalo si můžeme zajistit jen jeden svět. Chceme-li získat nebeský poklad, musíme obětovat poklad pozemský! Žádný věřící si nepřeje, aby zahynul s tímto světem. Ale svod satana je v tom, že stačí udělat jen jeden krok do světa a vzdálíme se od Ježíše. Ten jeden krok usnadní udělat další krok. A tak krok za krokem vede věřícího do světa, až nakonec jediným rozdílem mezi věřícím a světem je pouhá formální příslušnost k církvi. „Máš jméno, ale jsi mrtvý.“

3. Jak se dají ukládat poklady v nebesích? Luk. 12, 33. 34.
4. Co se stane, když přiložíme své srdce k bohatství? 1. Tim. 6, 9. 10.
5. Jaké napomenutí je dáno bohatým? 1. Tim. 6, 17–19.

DESÁTEK PÁNĚ — LÉK PROTI LAKOMSTVÍ

6. Jaký lék podává Bůh proti sobectví? 3. Moj. 27, 30.

Zvláštní systém desátek byl založen na principu, který je zrovna tak trvalý jako zákon Boží. Desátkový systém byl pro Židy požehnání, jinak by jej Bůh nezavedl. Požehnáním bude i pro ty, kteří se jím budou řídit až do konce času. Náš nebeský Otec nevytvořil tento plán systematického podporování díla, aby obohatil sám sebe, ale aby obohatil samotného dárce. Viděl, že to je zřízení, které člověk nutně potřebuje.

7. Jaký postoj zaujal Ježíš k desátkovému systému? Mat. 23, 23.

Mnozí z lidu Božího okrádají Pána v desátcích a v obětech. To brzdí šíření díla Božího. Ti, kteří přijímají od Boha požehnání a sami Bohu nevracejí, co mu náleží, přivolávají na sebe Boží zlořečení.

8. Co je zaslíbeno věrným šafářům? Mal. 3, 10, 11.

Příspěvek vyžadovaný od Židů pro náboženské a charitativní účely činil plnou čtvrtinu jejich příjmu. Na první pohled by se mohlo zdát, že takový požadavek přivede lidi k chudobě. Avšak bylo tomu naopak; věrné zachování těchto ustanovení bylo jedno z podmínek jejich blahobytu.

9. Čím se provinuje ten, kdo zadržuje desátky a oběti? Mal. 3, 8, 9.

Ten, kdo zpronevěruje prostředky Páně, ztrácí nejen Bohem svěřenou hřivnu, ale i věčný život. — Jak mohou lidé zanedbávat svou jasnou povinnost, když bible mluví tak jasně? Jak se mohou odvážit neposlouchat Boha, když

poslušnost jeho přikázání znamená požehnání v časných i duchovních věcech a nesposlušnost znamená Boží zlořečenství?

10. K jakému účelu má být podle Božího plánu použito desátku? 4. Moj. 18, 21. Porovnej s 1. Kor. 9, 11—14.

Štědrost požadovaná od Židů byla zaměřena hlavně ve prospěch vlastního národa. Dnes zahrnuje dílo Boží celou zemi. Kristus vložil do rukou svých následovníků poklady evangelia a vložil na ně také odpovědnost nésti radostné poselství o spasení tomuto světu. Naše povinnosti jsou proto jistě daleko větší než povinnosti starého Izraele.

POŽEHNÁNÍ ŠTĚDROSTI

11. Co má věřící přinášet Pánu kromě desátku? Ž. 96, 8.

Odevzdávání desátků bylo jen částí Božího plánu na podporu díla Páně. Pán ustanovil četné dary a oběti. Židé byli poučováni, jak mají pěstovat ducha štědrosti při podporování díla Božího i při péči o chudé a potřebné.

12. Jaký vztah je mezi duchovní radostí a štědrostí? Luk. 12, 34; Přísl. 11, 25.

Vnitřní radost věřícího, jeho duchovní vyrovnanost a prospěch církve jsou velkou měrou závislé na systematickém podporování díla. Je to jako životodárná krev, která musí protékat celou bytostí a oživovat každý úd těla. Ona posiluje naši lásku k duším, neboť sebezapřením a sebeobětováním jsme uváděni do užšího společenství s Kristem, který se stal chudým pro nás.

13. V jakém duchu mají být oběti předkládány Bohu?
2. Kor. 9, 7. *u. r.*

Ochotně znamená rychle a nenuceně. U žádné jiné křesťanské povinnosti není třeba více zdůrazňovat ochotu než u dávání. Duch štědrosti je duch Kristův. Duch sobectví je duch světa a satana. Charakter křesťana je vyjádřen slovem „dávat“. Charakter svěťáka je „brát“.

K přemýšlení: Proč je lakomství Bohu tak odpor-
né? Proč nemají lidé rádi lakomce? Co je ve smyslu
našeho úkolu největší pošetilostí? Byl by možný rozmach
adventního díla bez štědrosti členstva?

12. úloha — 17. septembra 1966

Krst a večera Pánova

Základný verš: 1 Kor 11, 26.

Čím viac uvažujeme o Kristovom kríži, tým lepšie rozumieme apoštolovým slovám: „Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chválil kromé krížom nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého mi je svet ukrižovaný a ja svetu.“ Gal 6, 14. — Keďže satan vie, ako moc Golgoty pôsobí na ľudstvo, je zrejmé, že urobí všetko, aby zničil pamiatku smrti a vzkriesenia nášho Spasiteľa, krst a pamiatku svätej večere.

PAMIATKA KRISTOVEJ SMRTI A VZKRIESENIA

1. Ktorá udalosť nás uisťuje o konečnom zničení satana?
Žid 2, 14; Zj 20, 10.

2. Na ktoré udalosti nemajú zabúdať tí, čo túžia po spasení? 1 Kor 15, 2—4.
3. Ktorá pamiatka nám pripomína Kristovu smrť? 1 Kor 11, 26. Porovnaj s Mat 26, 26—28.
4. Ktorým kresťanským obradom stávame sa spoluúčastníkmi Kristovej smrti a vzkriesenia? Kol 2, 12.

Čo pri krste sľubujeme, má veľký význam. V mene Otca, Syna a Ducha Svätého sme pochovaní v podobenstve Kristovej smrti a vstávame z vody v podobenstve Jeho vzkriesenia. Potom už žijeme novým životom. Náš život má byť spätý s Kristovým životom. Veriaci má preto pamätať, že je posvätený Bohu, Kristu a Svätému Duchu.

5. Čo učinil Ježiš pred poslednou večerou? Ján 13, 3—5.
6. Ktorými slovami zdôraznil Ježiš Petrovi dôležitosť tohto úkonu? Ján 13, 6—10.

Peter a ostatní učeníci boli umytí vo veľkej studni, otvorenej pre hriešnych a nečistých. Kristus ich uznával za svojich učeníkov, ale pokušenie ich opäť viedlo k zlému. Keď sa Ježiš prepásal, aby umyl ich nohy od prachu, týmto úkonom sa snažil očistiť ich srdce od odcudzenia, žiarlivosti a pýchy. To bolo oveľa dôležitejšie než umytie zaprášených nôh. S takým zmýšľaním, aké mali, ani jeden nebol pripravený pre obecenstvo s Kristom.

7. Z čoho poznávame, že obrad pokory má byť súčasťou pamiatky večere Pánovej? Ján 13, 13—17.
8. Co symbolizuje nekvasený chlieb a nekvasené víno pri večeri Pánovej? 1 Kor 11, 23—25.

K R S T

9. Aký plán má Boh s každým človekom, ktorý prijme spasenie? Skt 2, 38.

Pán od nás žiada, aby sme činili pokánie, uverili a nechali sa pokrstiť. V krste je nám vzorom sám Ježiš Kristus. Aj keď bol spravodlivý, šiel tou istou cestou, ktorú vyžaduje od hriešnika.

10. Aký spôsob krstu prevádzala prvotná cirkev? Skt 8, 38. 39.

Len pri ponornom krste zostupuje kazateľ aj krstený spoločne do vody. Grécke slov „baptizein“ (krstiť) znamená doslovne „ponorovať“.

11. Aký je dôsledok krstu? Rím 6, 3. 4.

12. Ako sa satan snažil zničiť význam Božích pamiatok?

Odpoveď: V kresťanských cirkvách zaviedol rôzne nebiblické spôsoby, ako napr. krst detí, krst kropením alebo poliatím, používanie kvaseného vína. Na obrad pokory sa zabudlo a kalich s vínom prijímali len kňazi.

Krst a pamiatka večere Pánovej sú dva mohutné piliere našej viery. Majú Božiu pečať.

13. Čo je cieľom pokrstených veriacich? Kol 3, 1.

Sami na sebe musíme skúsiť umŕtvenie starej osobnosti a musíme žiť Bohu. Pýcha, sebeláska, sebecko, lakomstvo, žiadostivosť, láska k svetu, závisť, podozrievanie, žiarlivosť, to všetko musí byť navždy pochované a obetované.

K premýšľaniu: Pokrstený veriaci by si mal častejšie pripomínať skúsenosti a boje, ktoré mal pred krstom, a ako mu Pán vo všetkom pomohol. Naša dôvera v Boha musí byť dnes oveľa mocnejšia než bola v počiatkoch poznávania pravdy. S akým srdcom pristupujem k svojim spolublížnym, prv než idem k Pánovmu stolu? Som vždy ochotný k zmiereniu?

Satanův poslední útok

Zlatý verš: Nahum 1, 9.

„Proč vymýšlíme útoky proti Pánu? On způsobí zničení; soužení se již po druhé nepozdvihne.“ (Překlad Mengeho.)

Kdyby se byl satan zjevil ve svém skutečném charakteru, byl by ihned odmítnut, neboť Adam a Eva byli varováni před tímto nebezpečným nepřítelem. On však tajil svůj úmysl, aby mohl účinněji dosáhnout svého cíle. Kdyby Eva odmítla rozhovor s pokušitelem, byla by bezpečna. Dodnes jsou mnozí takto přemoženi. Pochybují a spekulují o Božích požadavcích. Místo aby uposlechli Božích příkazů, přijímají lidské názory, které jen zastírají úmysly satanovy.

SATAN SE PŘETVAŘUJE

1. Pod jakým pláštěm se satan poprvé představil lidem?
1. Moj. 3, 1.

Had, který byl jedním z nejchytřejších živočichů na zemi, stal se prvním médiem.

2. V jakém rouše se ukáže nepřítel spasení před druhým příchodem Páně? 2. Kor. 11, 14.
3. Jaký je pravý charakter satana? Zj. 12, 12; 1. Petr. 5, 8.

Satan je osobním nepřítelem Krista. On je původcem a vůdcem vzpoury na nebi i na zemi. Jeho hněv se vzdmáhá. Jsme připraveni odporovat mu slovem Božím,

jedinou zbraní, kterou můžeme úspěšně proti němu použít?

4. S jakou novou myšlenkou přišel satan, aby svedl neostražité?

Odpověď: S myšlenkou, že on sám neexistuje.

Nikdo není ve větším nebezpečí před vlivem satana jako ti, kteří navzdory přímému a jasnému svědectví Písem popírají jeho existenci. Satan pracuje chytře, aby skryl sebe i způsob své práce.

5. Které zobrazování satana vedlo lidi k tomu, že přestali věřit v jeho existenci?

Odpověď: Zobrazovali jej jako bytost, kterou nemohl žádný moudrý člověk brát vážně: polozvířecí, pololidskou — s vidlemi. Satan měl z toho radost. Je mu příjemné, když slyší, že jeho jméno vyslovují v žertu lidé, kteří se domnívají, že jsou inteligentní a dobře informovaní.

SATANOVA SNAHA ZASLEPIT LIDI

6. Jaké zaslíbení dal Bůh člověku po pádu do hříchu?
1. Moj. 3, 15a.

Pán praví: „Nepřátelství položím...“ Když člověk přestoupil zákon Boží, jeho přirozenost se stala zlou a on byl v souladu, nikoliv v rozporu se satanem. Mezi hříšným člověkem a původcem hříchu neexistuje přirozené nepřátelství. Oba se stali zlí svým odpadnutím. Kdyby Bůh nebyl zasáhl, satan a člověk by se byli spojili proti nebesům.

7. Kdo kromě satana a ženy měl zakusit toto nepřátelství? 1. Moj. 3, 15b.

Čistota a svatost Kristova způsobily, že jej bezbožní přímo nenáviděli. Kristův sebezapíravý a bezhříšný život byl ustavičnou výtkou všem pyšným a smyslným lidem. Proto ani Kristovi následovníci se nikdy neshodnou s následovníky satana.

8. Jaké opatření činí satan, aby lidé nepřijímali evangelium? 2. Kor. 4, 4.

Satan zaslepuje lidi různým způsobem:

a) Spojuje věřícího s hříchem. Většinou v pokušeních podlehne.

b) Přehnaná úcta k talentovaným lidem i mezi věřícími.

Schopnosti a dary, které člověk má, nikomu ještě nezaručují království Boží.

c) Vyvyšování svého „já“ a spoléhání na své „já“; satan ví, že když se člověk povyšuje a mnoho si o sobě myslí, pak je pád člověka zrovna tak jistý jako byl jeho.

d) Jít s módou za každou cenu. Satan se snaží odtrhnout lidi od spasitelného světla i skrze takovou módu, která zapomíná na slušné a zdravé odívání a na mravní zásady.

ZNIČENÍ SATANA

9. Jaké ujištění je nám dáno o konečném zničení satana? Žid. 2, 14.

10. Jak popisuje bible jeho zničení? Ezech. 28, 16—19; Zj. 21, 4b. 27.

11. Jaké potěšující ujištění je dáno zkoušenému lidu Božímu? Nahum 1, 9. *P. S.*

Celý vesmír se přesvědčí o tom, jaké důsledky má hřích. Vymýcení hříchu, které by na počátku způsobilo u andělů strach a zneuctilo Boha, upevní Boží čest před vesmírem s těmi bytostmi, které se rády podřídí Boží vůli a jeho zákonu. Zlo se již nikdy více neprojeví.

12. Kterými radostnými slovy budou vykoupení v nebi velebit Boha? Zj. 7, 9. 10.

V celém tom jediném zástupu nebude jediné bytosti, která by připisovala spasení sobě, jako kdyby ona sama svou vlastní silou a dobrotou byla zvítězila. Nic není slyšet o tom, co vykonali a co trpěli. Základním tónem každého chvalozpěvu je: vděčnost za spasení.

13. Jak zní Kristovo pozvání každému člověku? Zj. 22, 17.

K p ř e m ý š l e n í : Ptej se sám sebe, které ze čtyř zaslepení v 8. otázce může na tebe osobně nejvíce zapůsobit! Za co se proto budeš modlit a o co se budeš nejvíce snažit? Z čeho budou mít vykoupení největší radost?